

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Évesre 520 korona.
 Fél évre 260 korona.
 Negyed évre 130 korona.

Egyes szám ára:
10 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal!

Majd izenünk!...

Fiuk, ott lent a magyar föld ölében,
 Akik mindnyájunkért elesetek:
 A téli hó alól felénk tekintve,
 Ti hős magyar fiuk, figyeljete!
 Ottlent, ahol parádében feküsztek,
 Ottlent is rátok függesztjük szemünk;
 Fiuk, ha ittfent majd kisüt a hajnal:
 Tiértetek is izenünk!

Be nagy csapat lesz, amely tompa nessel
 Felénk iramlik, óriás brigád!
 Összecsapódnak majd a csizmasarkok
 És felhorkannak majd a paripák.
 A dobos majd a riadót dobolja
 És fellángol majd bus tekintetünk...
 Fiuk, ha egyszer újra lábraállunk,
 Tiértetek is izenünk!

Most ott feküsztek, szép, csendes nyugodtan,
 Mint fáradt ember, aki szendereg,
 Kalonasipka van reátok téve
 S medáliátok ott a szív felett.
 És összekulcsolt béna kezetekre
 A föld borul, mely oly drága nekünk...
 Fiuk, ha egyszer rákerül a sor majd:
 Tiértetek is izenünk!

A zászlós majd leoldja derekáról
 Az odarejtett magyar lobogót,
 Amely a'at vidáman átrepüljük
 A völgyet, dombot és a nagy folyót,
 A trombita szól: rajta, rajta, rajta,
 S mi szágudunk s ha kell, elvérezünk!
 Fiuk, pihenjete nyugodtan addig,
 Majd értetek is izenünk!...

SOMLYÓ ZOLTÁN.

Almodtam szépet...

Almodtam szépet, — gyönyörűt..
Messze szállt lelkem... nagyon
messze..
Hol eltiport magyarok járnak-
kelnek
Elhagyatva, árván, reményt
vesztve.

Almodtam szépet, gyönyörűt..
Kincses Erdélynek bérctetején,
Sötét bus felhők szárnya alatt
Kigyult egy csodás mennyei fény.

Almodtam szépet... gyönyörűt..
Menydörgés rázta meg a földet
S felkeltek mind-mindannyian
Kik a föld alatt álmot szóttek...

Almodtam szépet... gyönyörűt..
Sir hősöket már nem takart:
Viharzó orkán vitte széllyel
A szentelt ígét: a „Talpra ma-
gvart”!

ifj. Szél István.

Szilánkok.

Aki azt mondja, hogy az ember-
reket alaposan kiismerte, az biz-
tosan nem ért az embereknél so-
kat el.

A szemmel sokszor jobban sért-
hetünk meg valakit, mint a szájjal.

Némely ember boldog, ha valami
csekélység miatt panaszkodhat, de
ha teljesen egészséges lenne, akkor
minden bizonnyal beteg lenne
miatta.

Közeledik hozzád valaki aláza-
tos viselkedéssel görnyedten haj-
longva, gondolj mindig az alatto-
mos bikára az is lehajtja fejét a
döfés előtt.

A fejjel semmi esetre sem me-
hetsz keresztül a falon, de azért
nem szabad mindjárt minden falat
leküzdhetetlen akadállyal tar-
tanod.

F. ILONKA.

Hogy kell védekezni a megfagyás ellen.

Tegnap találkoztam a Krausz-
szal.

— Köszönöm, fázom! — mon-
tam neki, mihelyt megláttam, mert
ugyis tudtam, hogy azt kérdezné:
hogyan vagyok?

A szemem közé nevetett és azt
felelte, hogy számár vagyok.

— De miért, mikor nincs egy
gramm szénem se? — kérdeztem
elkeseredve.

— Hát mért nem csinálsz úgy
mint én? — kérdezte csodálkozva.

— Most dolgozom épp egy gé-
pen, mely hivatva leendő a szén-
végek kiküszöbölési a tél szük-
ségletei közül. Akarod megnézni.

Karofogott és vitt a lakására.
A szobájában kutyahideg volt.
Leültetett, aztán elém tett egy
szivaros skatulyát.

Belenyultam, de üres volt.

— Hisz ebben nincs semmi! —
mondtam méltatlankodva.

— Majd lesz! — felelte titokza-
tosan.

— Majd lesz? Szivar?

— Nem! — felelte. — meleg.

Ez az!

— Micsoda?

— A gépem váza.

— Tudod, — mondta, — ebbe
most egy alkalmas lencsével be-

Kész cipő és
csizmakapható

**A közelgő ünnepekre
cipő és
csizma**

szükségletét már most megrendelheti
jutányos áron,
ha lefárad -o-
FÁBIÁN
cipő- és csizma üzemebe
Rákóczi-utca 71. sz.

Valamint erős
munkás cipők.

kell csak vezetni a nyári nap su-
garait, aztán be kell zárni és té-
len egy csapon kiengedni a mele-
get belőle. Ugy-e, egyszerű az
egész?

— És — kérdeztem, — ennek a
segélyével akarod te elkerülni
ezen a télen a megfagyást.

Megbotránkozva nézett rám.

— Hát persze! — mondta. —
Nem érted?

— Nem én!

— No majd megmagyarázom.

— Hát először is, ugye, ha az
ember egy ilyen nagyjelentőségű
találmányon dolgozik, nyugalomra
és meleg szobára van szüksége?

— Igen!

— Nos hát, mit tesz ilyenkor az
ember? Bejelentem a készülő talál-
mányomat a szénbizottságnál és
hogy nyugodtan dolgozhassam, ké-
rek huszonöt métermázsza szén-
et. Ugye ez világos?... No, most már
amint a szén megkapom, befutok
Igaz?... És ekkor elkezdek dolgozni
a gépemen. Egész télen dolgozom
rajta..

Érted már most?

— És — kérdeztem, — tavaszra
elkészited?

— Mit? — kérdezte bámulva.

— A... hófejesztő gépet!

Dühösen ugrott fel és szikrázó
szemmel ordította:

— No látod, hogy számár vagyok?

— Kik az ördögnek van már tavasz-
szal rá szüksége? Tavasszal egy-
szerűen kidobom a szivaroskatu-
lyát és elmegyek a ligetbe sétálni!

(Icsi.)

A JELLEMTELEN EMBER.

A házasságról ma már minden
embernek meg van a véleménye,
ezt bizonyítékokkal erősíteni fele-
sége. A gyengébbek kedvéért azon-

Egy igen előkelő és jónevű írónk
már évek óta halálosan gyűlöli
egy másik igen előkelő és jónevű
írónkat.

A gyűlölet okát hosszú ideig
még csak nem sejtette senki, de a
napokban végre kipattant.

A gyűlölettel eltelt író az Otthonban nagyobb társaság körében pikolózott és szidta a másik író.

Az asztaltársaság egyik tagja bátorságot vett magának és megkérdezte:

— Mondja csak mester ur, tulajdonéppen miért haragszik annyira irodalmunk másik nevezetes oszlopára?

— A mester összeráncolta homlokát és kis vártatva így felelt:

— Mert jellemtelen ember. A felségemnek lánykorában két esztendeig udvarolt — és nem vette el.

Honatyáinkhoz.

Isten hozott, ó drága honatyák, Szerencsénk volt ismét egy napra hát?

S a lig, hogy össze gyülekeztetek. Kitért az egyetértés köztetek. Bajba a hon sok, sok rettentő bajba És persze ezen kaptatok ti hajba A háborúnak már négy éve vége, S a háborúnál jobban sujt a béke. Sok, sok a pénz S nagy mégis a hiány itt,

S a Máv. nyakunkra drágaságot szállít.

S hogy mindezen gyorsan segíteni kell

Eh, titeket mindez nem érdekel.

Ellenben, amiről folyton vitáztok, A választási bűz atrocitások. Mandátumok utóféjdalmi, Mentelmek szent, sértet jogai; Személyes kérdés és személyes érdek.

És szó és szó és szó temérdek, És mindig csak a saját dolgotokról Kis játékokról és saját dolgotokról, Amiért nektek élni, halni kell, S ami bennünket mind nem érdekel.

Kiss István.

Gyógyszerészeti
és kereskedelmi

Dobozok

minden változatban készülő

DAVIDHÁZY KÁLMÁN

könyvtárat és irodáját

1. d. u. d. Debrecen, Fűvészkert-utca 1.

Civisek a Bikában.

— Hát látta mán sógorom, hogy milyen fűjén hely lett a városház pincéjében?

— Valami céle anyos vendéglő lett abbony, akármilyen ur fogadónak kellik

Én csak amondó vónék, hogy valósággal ezermester azaz Albert ur, merthogy mir azir az okumbálta ki ilyen célerányosan.

— Hát valami okos ember, én is amondom.

— Na hát akkor ebbe megegyeztünk.

— Meg sógor.

— Nalássa, hát mink is megtudunk egyezni.

— Meg bizony, csak legyen mibe.

— Én is amondó vagyok. Na hát akkor menjünk ahoz az Alberthe egy lityire.

A legszebb virágnak a magyar nőnek DIANA-PUDER

adja üde hamvát

A régi bőke-minőségben mindenütt kapható!

Gyártja: a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Imádkozni láttam...

Felébredt a szívem legszentebb
érzése.

Hiszek is tudok is remélni;
Mert imádkozni láttam magát és
hallkan

A jó Istenhez beszélni.

Imádkozni láttam! Egy csodás
álomkép

Tárult akkor szemem elé,
Asötétség egy világos gondolata
Szállt magasan az ég felé.

A templom reszkető csöndjében,
mosolygó

Lelke világos oltárán.
A multnak Istent tagadó emlékeit
Égette el egymás után.

Felébredt a szívem legszentebb
érzése

Hiszek és tudok remélni,
Mert imádkozni láttam Magát és
hallkan

A jó Istenhez beszélni.

F. Ilonka.

HOL A JOGREND.

Ügy-e papa, olyasműért nem
büntetik meg az embert, amit nem
csinált?

— Persze, hogy nem.

— A tanító engem mégis meg-
büntetett, mert nem csináltam meg
a leckémet.

Legszebb kalapok, divatos formákban és színekben Frank Edénél a megyeháza mellett

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-:

▽▽▽▽

Mondja kedves Márk Endre nyugalmazott polgármester ur, még most sem nyugszik a polgármesteri széktől.

Mondja kedves Ekli József városatyja ur, mi lesz a várossal, ha ön nem lévén virillista, nem helyezsült rá.

Mondja kedves Koncz József kelmefestő ur, mióta festi ön a gyászruhákat óra alatt? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja kedves idősb ur, mit kereset mindig a multkoriban korán reggel aszisztenciával a Csapó utcái részen és megtalálták mit kerestek? És az ékszer kirakatot miért vizsgálja olyan busan? Talán a közmondással „Ki korán kel aranyat lel.“ És nagyon édesnek találja a reggeli együttest? Kérdi két szemtanu.

Mondja kedves Kiss Gyula ur a Vasuti étereimből miért jár maga a Meteor moziba vallakivel? Talán nem ér bejönni a városba? Kérdi, aki szeretné ha bejönné.

MILYEN KÁR.

Sokszor de jó is volna, ha egy olyan szellemi fitáju szolga létezne akivel aztán bizonyos kellemetlen egy-kettőre kidobhatnánk.

Utszéli költő.

Utközben ha találsz egy embert,
Szomorúan egy fatörzsre dőlve,
Ha szeliden pengeti lantját: hal-
gasd
S tanuljál dalt dalolni tőle.

Utszéli költő ő szegényke,
Fáradt, kopott vándorlegény,
Ruháját porlepte s vihar tépte,
Virágzó éltét, álmát szerte-szét.

Emben ő is...él, lélegzik,
Néki is vér forr az erében,
Csak azt sajnálja, hogy ő is él
A többi emberek közt szegényen.

Most még ott van, ott veri lantját,
Val'ahol messze az utfélen;
De holnap veszi a lantját
S a rögös uton tovább megyen.

Rohács József.

CSAK STILUSAN.

— Szerelmes vagyok a gépiró-
kisasszonyomba. Meg is irtam
neki, hogy

Képeddel alszom el,
Képeddel ébredek...

— Szerencsétlen! Rosszul irtad.
Azt kellett volna irtod:

Gépeddel alszom el,
Gépeddel ébredek...

A KUTYATARTÓ.

— Magadnak sincs mit enned
és kutyát tartasz?

— Igen, hogy tanulja meg a ku-
tya, hogy él hát az ember mikor
kutyául él?

Kalapok tisztítását,

vásárlását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
:- :- készítek. :- :-

Beliczay

kalapos, Piac-u 36.
a fő-posta mellett.

Miként számol Smüle Salamon százig.

Szóla Icik feleségéhez: „Halod-
te Rűfke, megint megcsalt Smüle!
Azt mondom, ne merj többé tojást
vásárolni tőlle, mert az utolsó 100-
nál is csak 40 hiányzott belőle.“
Mondja pedig erre Rűfke: „De hi-
szen engem ugyan meg nem csal töb-
bet, mert ha ismét tojást hoz, egyen-
ként számoltatom be vele a kosár-
ba s ha egy hujja lesz majd, a fejé-
hez vágom az egész kosarat“. Amint
tehát Salamon tojást hozott, rápa-
rancsolt Rűfke, hogy jól számoljon,
egy hujja se legyen a száznak. „Jól
van, — monda Smüle — tessék na-
csám velem számlálni s azzal olvas-
ni kezdi a tojást: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,
8, mi... mi... de hol van az én Száli-
kám! Jaj be rég nem láttam azt a
kis leányt... ah, itt van, jaj de szép
leány lett belőle, ugy-e nincs még
10 éves? — Ah, de hogy nincs...
már 14 éves. „Már 14, 15, 16, 18,
18, 19, 20. Di nin nacsám! hiszen
maga mindennap ifjabb és ifjabb
lesz, nem hiszem, hogy maga tul-
lenne még a 20 éven?“ — Ugyan ne
gunyolódjék Smüle, hiszen én már
36 éves vagyok. „Ugyan! Ugy-e 36,
37, 38, 39, 40. Lelkemre mondom
nacsád! Az az Icik nagyon is öreg
legény magához“. — Az igaz...
nagyapa is lehetne... már 62 éves.
„Aj vaj... 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68,
69, 70. Hát azt hiszi-e nacsám,
hogy én már 85 éves vagyok?“ —
Ne mondja, olyan öreg volna már
maga Smüle bácsika! „Bizony már...
85, 86, 87, 88, 89, 90. De lám na-
csám, maga csak 36, a férje pedig
65 éve, ez összesen 97 ugy-e?“ —
Biz az annyi. „No... lássa 98, 99,
100... — Itt van a száz tojás... s
most áldja meg az Isten“. — Isten
megálja Smüle bácsió Milyen be-
csületes ember ez az öreg Smüle,
tudom az Icik most nem fog reá ha-
ragudni. De amint Icik megolvasta
a tojást, csak 61 hujja volt a száz-
nak.

Tóth Ferenc.

Az első hó.

Az első hó, amikor leesett, a következő sóhajok szálltak az ég felé:
Viciné: Még csak ez kellett! —
Mintha nem volna ugyanis elég dolgom!
Fogyasztó: Végre valami, ami esik és nem emelkedik!

Köztisztasági hivatal: No, no! Ne siessünk úgy az eltakarítással! A tavalyi hó is eltűnt!

Egyetemi hallgató: Hála Istennek! Legalább kereshetünk egy kis pénzt!

Hivatásos utcaseprők: No most végre sztrájkolhatunk!

Cselédszobában.

— Micsoda? Maga még az ágyban van Léni? Hát talán én főztem meg a reggeli kávéját?

— Az bizony jó lesz nagysága.

Idők jele.

— No kedves szomszédasszony, most már bizonyos, hogy jön az olcsósági hullám!

— Miből gondolja, kedves szomszédasszony?

— Mert ma lementem a hentesbolt előtt és képzelje, a mester nagyot köszönt!

Bíró előtt.

— Bíró: Hogy tehetett ilyen? Nem szólalt meg a lelkiismerete?

Védő: Lehet, de védencem nem hallhatta, mert süket.

Lennék én.

Lennék én világjárta ember.
Kit az élet koldussá magasztalt,
Csak az arcodat ne ösmerném,
Mely mindörökké csak itt marasztolt.

Lennék én öreg vándorló,
Kopott ruhájú vándor legény,
Ki dübörgő gyárban napestig dolgozik

Csak az arcodat ne ösmerném.

Lennék én az erdők csöndjében
Dalt dudoló szerelmes legény,
Ki a bánatát füttyölve siratja
Csak az arcodat ne ösmerném.

Lennék inkább világjárta ember,
Kit az élet koldussá tépázott,
Csak az arcodat ne ösmerném,
Mely mindörökké csak itt marasztolt.

Rohács József.

A konyak a t. Házban.

— Nem okos dolog a képviselő uraktól, hogy életkérdések helyett a konyakról vitatkoznak.

— Addig beszélnek a konyakról, amíg az ország kijózanodik belőlük...

KÁVÉHÁZBAN.

— Magyarországon feloldották a légi tilalmat!

— Hála Istennek. Annál főbb üzletet lehet hát kötni a levegőbe.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Szinbázi pletykálkodás

Nyolc napig folyton a „Hazudik a muzsikaszó“-t adta a színház. Ez volt egy hosszú hazugság.

Tamár Ila és Woith Ilonka felváltva adták a „Hazudik a muzsikaszó“ címszerepét, de minden féltékenység nélkül. Mindketten Ilonkák, hát nincs miért féltékenykedniök.

Sötét Balázsról azt írta az egyik kritikus, hogy fényes sikert aratott. Ez aztán az igazi, ha sötétnek fényes sikere van.

Fizetésemelést kaptak a színészek. Még így is a primadonnán kívül kevesebb a gázsijuk, mint egy susztersegédnek.

Kardoss Gézának legfőbb gondjából most a fakérdés. Hja, mert hideg színházban — befagy a művészet.

Aviatika.

— iMt szól, szerkesztő ur, a versembe?

— Látszik, hogy már nincs repülési tilalom.

— Ugyebár, olyan szabad röptü?

— Ördögöt! Csakhogy bátrabban repíthettem a papirkosárba.

AZ OKOS GYEREK.

A papa: Samuka, ha rossz leszel a gólya nem fog neked kis testvérkét hozni!

Samuka: Mit fenyegetsz? Ezt a dolgot intéezd el a mamával.

Pesti levelek.

Levél a bemenésről.

Most pedig beszélni fogok neked, Jóska öcsém, arról, hogy miképpen lehet itt Pesten bemenni valahová, ahol az embernek semmi keresnivalója nincsen. Mi ketten tudjuk, milyen tanulságos egy dolog ez és mi százezren tudjuk, akik mind máshol kezdtük, mint ahol kellett foglalkozni, mint amit szerettünk és tudtunk, mert az nem kellett senkinek. Én nagyon jól ismerem a te zavart mászkálásaidd utcákon és házak lépcsőin és előszobákban és középületek várótermeiben és tünődéseid és félelmeid és aggodalmaid: úgy voltam én is mikor elsőéves voltam, az egyetemen. A multkor találkoztam veled egy előcsarnokban, valami tudományos előadás volt vagy mi és te a szolgálával beszélte, holmi barmenettel dolgában, te, aki az emberiség történelmét tanulmányoztad soáig és filozófusokat olvastál és az Eszme fejlődésén szoktál borongani az utcán, nagyon okosan és világosan és szeliden magyaráztál valamit a szolgálának, kissé Schopenhauer modorában, mondhatnám: világos logikával akartad őt meggyőzni és magadtartásából nem hiányzott a méltóság sem. De a szola nem várta be a „quod erat demonstrandum“ befejező igét: górombáskodni kezdett veled és azt mondta, hogy neki ez és ez lett parancsolva és az ur ha jobban tudj menjen a sóhivatalba ide be nem megy jegy jegy nélkül, alászolgája. Mint később értesültél, nálad azért nem volt jegy, mert te voltál a felolvasó — és mégis úgy esett, hogy nem mehettél be.

Ezen te töprengsz, Jóska, mert nem tudod, hogy az emberek mincsenek berendezve a te világos logikádra. Ne töprengj tehát, hanem hallgasd meg egy tapasztalt ember tanácsait.

Arra a felolvasásra nem juthattál be, mivel neked ott dolgoz volt. A felolvasásokkal tehát szakíts egyszer mindenkorra. Ellenben hatá-

rozd el, hogy ma délután például résztveszel az Opera egyik intim házipróbáján és elénekeled Lohengrin szerepét. Ezt így kell csinálni. Bemész, oldalt, egy kis ajtón; de nagyon jól vigyázz, nehogy olyan aítő legyen amin nincsen ráírva: „Tilos a bementé“. Ott ahol ez nem áll, okvetlenül valami szolga várna rád, megkérdezné, hogy hívnak, ujraköltési bizonyítványt és katonai idézést kérne tőled és elkergetne. Te ezt elkerülsz. Ahol azt olvasod: „Idegeneknek tilos a bementé“, ooda szépen bemész. Végigmész néhány folyosón, ha alkalmazottakkal, szolgálakkal találkozol:

nehogy megszólisd akármelyiket. Mihelyt kérdezősködsz, vagy elárulod, hogy valakit keressz, hogy dolgoz van itt, abban a minutumban elvesztél. Kijelentik neked, hogy az illtó nincs itt, nem is látták még soha, különben is ma reggel elutazott és tíz perccel ezelőtt ugyan a színpadon volt még, de éppen most futott át a minisztériumba, ha sietesz még utólag. Nem, te ezt nem hagyod. Te sietve elmész az emberek mellett, minden aítón belépsz, szigoruan körülnézzel, mintha azt mondanád: „Ejnye, mi az, még nincsenek itt? Meg fogom őket bűntetni“. Ha valamék alkalmazott belédbotlik, kiabál rá: Hallja mi-osoda disznóság az, hogy a kottáimat még nem hoztá el? — vagy „Mit lődörög maga itt, ahelyett, hogy a sülyesztöbe menne?“ Nem

várod be a választ, erőteljes léptekkel tovább mész. Nagy zajjal kinyitod a páholyokat, kezesztülhaldsz néhány folyosón. Végre zongoraszó üti me a füled. Arrafelé tartasz. Egy tapétaaítő áll előtted ráírva, mondjuk: „Csakis tagoknak“. Ezt berugod, egy szolgát félredobsz: „Na, marha, ne álljon utamba!“ mire az dadogva nyit utat. Belépsz a homályos színpadra, ahol néhány színész álldogál és a karmesterrel próbálják éppen Lohengrit. Odalepsz, leveted a kabátod asujjira és kiveszed az egyik kezéből a kottát. Ha 127 kicsit csodálkoznak, huzd össze a szemed

és bosszankodó hangon szólj így: „Mi az, az új rendező még nincs itt mindig? Se az a Duci? Persze aztán nem ismerik meg az emdert! Mire ijedten és tisztelettel félrehúzódnak. Erre te énekelni kezdesz, aztán odavagod a kottát, hogy ez mégse járja, fölveszed a kabátod kikisérteted magad egy szolgálával és hanyagul száz koronát kérsz tőle, hogy nincs apró nálad, majd szóljon.

Ez az egyetlen módja annak, Jóska öcsém, hogy te Pesten bejuss valahová. Ha pedig tanácsaimat követed, akkor akkor ajánlom kipróbált módszeremet szent Péterrel szemben, aki a menyország kapujánál megállit, hogy milyen érdemek alapján óhajtasz bejutni?

(—inti.)

Az osztriga.

Goldmann Salamon osztrigát: rendelt a vendéglőben. Megpróbálta, hogy kell megenni, de nem tudta leszorítani s visszateszi a tányérra. Felveszi a másikat, a harmadikat s visszateszi sorbba az egész tucatot. Jött ekkor egy másik ur, az asztalhoz leült és szintén osztrigát rendelt. A Salamon egyre nyögi:

— Nahát én ezt nem tudom megenni.

A másik ur nyugodtan megeszi az osztrigákat és mondta:

— Nahát, látja, mégis csak meg lehet enni.

Szólt erre a Salamon:

— Nem vagyok képes rá. Talán ön másféle osztrigát rendelt? Kóstolja meg az enyimet.

Az ur megette a Salamon osztrigáit is, mire a Salamon esodálkozva mandja:

— Nahát én fel nem foghatom, valamennyit megpróbáltam már lenvelni, de megint vissza kellett tenni a tányérra.

Alighogy ezt meghallotta a másik ur: kiadta valamennyi osztrigáit, mire a Salamon mondja:

— Tudtam mindjárt, hogy magánál sem maradnak meg.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Vasárnap, december hó 3-án:

Ezerarcu ember.

(Hajsza a föld körül)

Világsláger.

Két rész egyszerre!

Előadások kezdete: d. n. 3., 5., 7. és 9 órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor —

Zokogva sir a téli.

Zokogva sir a téli szél,
Elfeledett multakról busan regél
Siratja a multat, a nyárt,
A szerelem legboldogabb korszakát
Zokogó téli szél, ha utra kélsz
messzire,

Szállj el „ő hozzám” egy borongós
éjszakán,

Kiicsiny szobája kis ablaka,

Nem rácsoss, nyílt szabad

Elődbe tűnik könnyen ott,

Egy ifju imádott alak.

Sugd meg néi, hogy szeretem na-
gyon.

Fáj a szívem utánna,

S talán meg is halok.

KATICA.

Paplan-varrodamba

uj fehér vatta érkezett,
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők, Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szíték. Alakítok, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRÉZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

UJ FÖLDBIRTOKOS.

— Tegnap óta földbirtokos vagyok.

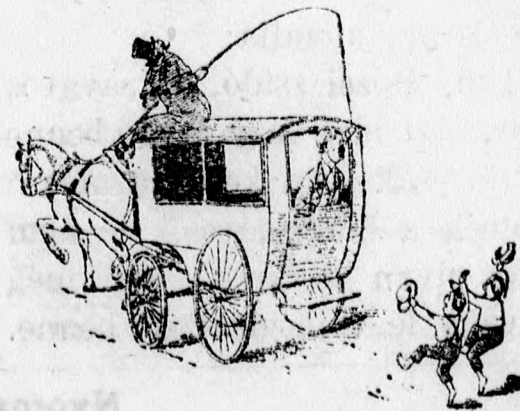
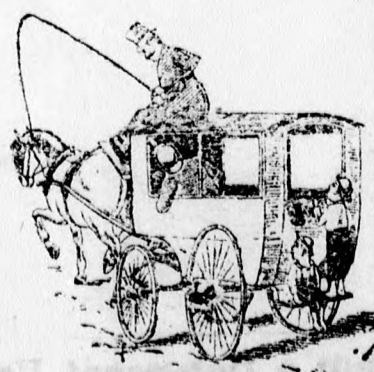
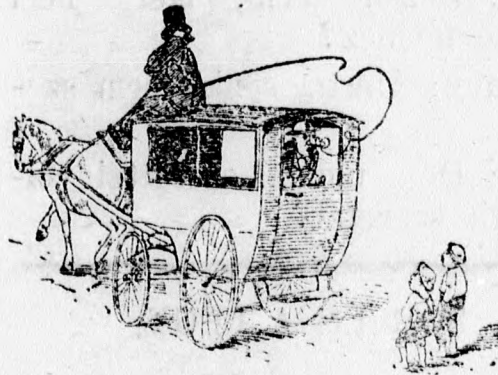
— Hoy-hogy?

— Megkaptam a burgonya járandóságomat és azzal együtt anynyi pompás szábolesi földet, hogy bizonyára kivetik rám a földadót.

KONCZ

FEST ÉS TISZTÍT mindennemű ruhát
kitógástalanul
Péterfia-u 30. Arany János-u 10

Kép magyarázat nélkül.

Megismerkedési ok.

— Pardon, nagysád, engedje meg, hogy bemutatkozzam!

— De kérem, uram, milyen alapon?

— Milyen alapon? Ugyebár ön az a hölgy, aki az ujságban hirdette, hogy elvesztette tegnap a Rákóczi-utól a Nagykörutig a csincsilla-boáját?

— Igen!

— No, akkor rendben van. Szomszédok vagyunk! Én ugyanis az az uriember vagyok, aki a közvetlen mellette való rovatban jó gyártmányu, keresztthuros zongorát eladásra kínál!

Gyermekszáj.

Kisfiu: Rezsín néni, mért nem mentél te férjhez?

Vén lány: Mert... senkit sem szerettem!

Kisfiu: De... ugye... szerettél volna valakit szeretni?

A BOR ÉS A LÉGY.

A juhász bort rendel a korcsmában és azt mondja:

— Hüh, Mózsi zsidó, de zavaros ez a bor, oszt még légy is van benne

— Nü, csak nem kell lármáznia

— mondja a korcsmáros, — nem lehet az olyan zavaros, ha még egy sovány légy meglátszik benne.

A hideg hatása.

— Sajnos, hogy Magyarországon volt a legnagyobb hideg! Még pedig olyan hideg, hogy, ugy látszik: a váravárt olesósági hullám is végkép befagyott...

PITYU IRKÁJÁBÓL.

Minden évvel a világtörténelem egy kis darabkával hosszabb lesz. (Jaj szegény unokáinknak.)

A kóbor kutya megugatja a lovat, de a nemes állat nem ugat vissza.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugyszintén **Fáyarokré**m és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági** **Sajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu
gyógyszertárában“
(Színház mellett).

A SZERKESZTŐSÉGBŐL.

Fiuk csináljatok egy pár viccet a hidegről!

— A hidegről? Hiszen az nagyon kopott téma!

— Igaz, de rendesen úgy van, hogy mire megjelenik a hidegről a vicc, akkorra megenyhül az idő és attól jobb kedvűek lesznek az olvasók, mint a legjobb vicctől.

Áldomás.

— Már megint uzsonnázol?

— Ma választottak el a feleségtől s áldomást kávézom.

Minden hölgyet érdekel a **Legujabb Divat és Record** (ősz és téli száma, bolti ára K 80.—. 1/4 évi előfizetés K 260.— bérmentes szállítással.) **divatlap**, mely hozza a **legujabb divat** kreatioit, minden izlést kielégít. — **Szabásminták** bármely **rajz után** megrendelhetők a kiadóhivatalban. **Mutatványszámot** 30 K előzetes beküldése ellenében **küld: Mátyás Gusztáv, Budapest, IV., Károly-körut 8., III. emelet.**

Felölös szerkesztő: SZIKRA.

EGYMÁS KÖZÖTT.

— Hallod, hogy a fogvasztók is emelni fog.

— Mit?

— Kalapot egymás előtt, mert meg is érdemlik a tisztelete szegények..

Nyomatott a Debreceni Újság nyomdájában.